

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 15-02-1692 קינן ואח' נ' מילדר דריה השקעות בע"מ ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

1

בפני כבוד השופט אילן בן-דור

תובעים

1. ארז קינן
2. שאול אברהם ברכה
3. ניר טולידנו
4. טל יוסי וולברג
5. שירן בן ישי
6. טל אטדגי

נגד

נתבעים

1. מילדר דריה השקעות בע"מ
2. מאיה בן ציוני מורד

2

פסק דין

ההליך ותמצית הרקע

1. הבקשה היא למתן פס"ד בהעדר הגנה.

2. גם מתן פס"ד כזה אינו אוטומטית רק משום מחדל הנתבע, אף אם יש כלל וחריג לו כמפורט בתקנה, בשים לב גם למאפייני ההליך. התובעים שלפני בחרו להתייחס לטענות ולהפנות להוכחות לא רק בהצהרתם אלא גם למצורף לכתב התביעה.
2. עסקינן בהמשך הדיון בתביעה "קטנה" המאחדת 5 תובענות מצד 14 תובעים שהם אנשים פרטיים, בטענה להפרת האיסור בדבר שיגור דבר פרסומת באמצעות מתקן בזק. לטענתם, הנתבעת 1 שהמנהלת והבעלים היא הנתבעת 2, בהתאם לכתב התביעה המתוקן, שיגרו פניות הכוללות כשלעצמן דברי פרסומת בתקופה נמשכת כמתועד בכתבי הטענות, מדובר בתקופה שתחילתה ב-2013, והמשכה גם ב-2014. לשון אחרת, המדובר בטענה להפצה מסחרית אסורה של מסרים על פני חודשים ארוכים. זאת בעיתוי שחל זמן ניכר לאחר הכניסה של האיסור בדבר שיגור דבר פרסומת בתוקף.
3. התובעים, בין היתר, מציינים כי הנתבעת 1 היא חברה המשווקת מוצרים וטיפולים קוסמטיים באמצעות הפצת הודעות "ספאם" לניידים של אזרחים, ומטרתה "לעסוק בכל עיסוק חוקי", אלא שהיא בחרה, על פי טענתה, באופן בלתי חוקי, לשלוח הודעות למענם

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 15-02-1692 קינן ואח' נ' מילדר דריה השקעות בע"מ ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

- 1 (כתובתם לא כי הדבר לטובתם). הנתבעת 2 היא מנהלת החברה כאמור בכתב התביעה
2 המתוקן. אציין בהקשר זה שהתביעה תוקנה בהמשך לדיון קודם בו נכח נציג החברה שציין
3 שהנתבעת 2 היא אכן המנהלת, ומסר את פרטיה.
4
5 3. המדובר בהודעות שניתן לסווגן לשני סוגים, כעולה מהנאמר לעיל. האחד נועד לעודד
6 רכישת טיפול המכונה אנטי אייג'ין, השני נועד לעודד הוצאת כספים לרכישת טיפול בשיער
7 דליל או בקרקפת. להודעות מהסוג השני הודע דבר אפשרות הסרה. אין המדובר בהודעות
8 שתוכןן כשלעצמה, פוגעני, אך הם הגיעו לשורת נמענים שלא חפצו בקבלתן תוך שימוש
9 במסרונים לפלאפונים, בלא הסכמתם באופן המהווה מטרד עבורם.
10
11 4. עוד עולה מהתביעה שעל דברי הפרסומת לא צויינו פרטים המזהים באופן חד משמעי, או
12 המקל על איתור של זהות המפרסם. עקב זאת, נאלצו התובעים עצמם להקדיש מזמנם
13 ומרצם כדי לאתר. הוקדשו מאמצים לא מבוטלים, כעולה גם מהנספחים.
14
15 5. למשל ב-15-02-1692 מתואר כיצד מלכתחילה יצרו נאלצו להשיב להודעה כדי לקבל את
16 המידע, למדו את הכתובת, הקליטו שיחות, נאלצו קודם כל לאתר פרטים של עסקה
17 שבוצעה ע"י הנתבעים, ואין בכך כדי למצות.
18
19 6. לפני הגשת התביעה בוצעה פנייה שנועדה לחסוך את הגשתה אבל דבר לא הסתייע ומכאן
20 שפנו לבימ"ש.
21
22 7. כתב הגנה הוגש, אך ורק מטעם החברה. נטען בו שדין התביעה לדחייה. עיון בכתב ההגנה
23 מצביע על בין היתר טענות הנוגעות הן לחבות והן לנזק. בין היתר נטען, לחוסר תום לב מצד
24 התובעים, שהמדובר בתביעה קנטרנית, להעדר עילה, כל הנאמר בתביעה מלכתחילה הוכחש
25 אף נטען שהיא עזת מצח.
26
27 8. יוער מעתה, שרק במהלך הדיון הקודם לא נותרה מחלוקת, שכל ההודעות נושאי כתב
28 התביעה אכן נשלחו ע"י הנתבעת ובדיוק במועדים המצויינים. בדיון זה הובהר שהייתה
29 טעות בזהות המנהל וטעות זאת תוקנה בתיקון התביעה. באותו דיון גם נאמר מפי נציג
30 הנתבעת: "שאינ יותר פניות המשגרות דבר פרסומת מצידה" (עמ' 5).
31
32

דיון והכרעה:

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 15-02-1692 קינן ואח' נ' מילדר דריה השקעות בע"מ ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

9. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, שמעתי את התובעים בדיון היום ובדיון הקודם, התרשמתי מהם במישרין, ונוכח החומר שבפני מצאתי שאכן הופר האיסור בדבר שחרור דבר פרסומת באופן המחייב בפיצוי וכי יש מקום גם לקבל את התביעה כנגד הנתבעת 2 בהיותה נושא משרדה בתאגיד שהפרה את חובת הפיקוח המפורשת מצידה.

חבות הנתבעת 1

10. על המקרה דגן חל חוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב – 1982, (להלן: "חוק התקשורת") בפרק הדן בעבירות, אך יוער מעתה שיש בו גם התייחסות לעוולה. נקבעה נקודת מוצא בדבר איסור על מפרסם לשגר דבר פרסומת, באמצעים שונים, לכאורה בלא אבחנה ביניהם. אלא אם התקיימה שורה של תנאים שנמצא ע"י המחוקק הראשי כמוצדק לקבוע אותם בחוק ראשי אפנה לשם המחשה, לדרישה להסכמה מפורשת מראש של הנמען בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת, והכל כאמור בחוק. כל זאת על מנת להתמודד בתופעה שכונתה "כדואר זבל" והיא נתפסה כמטרד ציבורי הגורם לנזקים. אגב, ולעניין השימוש בסלולר, אציין כי החוק לפי לשונו לצורך החבות אינו מאבחן בין אמצעים שונים וכשלא מתקיימים התנאים הם כולם אסורים, אבל לפחות לעניין הנזק ושיקול הדעת הקיים, מבחינת רמת המטרד והסחה גלומה לכאורה במשלוח לנייד הטרדה יחסית רבה. הרי מדובר במכשיר המתנייד עם האדם, באשר הוא שם. ומאלצו למקד תשומת ליבו באותה הסחת דעת מבלי להתחשב בעיסוקיו ומיקומו. סברתי שיש בכך אחד מהשיקולים שיכול להיות רלבנטי. הפסיקה בערכאות שונות נתנה תוקף להוראות האמורות. הנושא התברר בבימ"ש העליון, ראו ובדן יחיד רע"א 2904/14 (מפי כבוד השופט רובינשטיין) ובמותב תלתא רע"א 2904/14.

11. תוצאת הפרת האיסור - הפרת האיסור בדבר שיגור דבר פרסומת מהווה עבירה כעולה מסעיף 30 א (ו) אך גם עוולה אזרחית כנובע מסעיף 30 א (ט). הפרת האיסור מקנה שיקול דעת לזכות, גם אם לא הוכח נזק בפיצויים לדוגמא: "שאינם תלויים בנזק בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה בסכום שלא יעלה על 1,000 ש"ח". סעיף זה פורש כמניח שאפשר שהנזק לתובע בודד הוא זניח ואף על פי כן מסמיך לפסוק פיצוי בסכום לא מבוטל על כלן הפרה. מטרת הפיצוי אינה השבה, דהיינו של מצב התובע לקדמותו, כי אם אכיפה והרתעה. כל זאת בהתקיים מספר תנאים שעל פניהם התקיימו במקרה הזה. לעניין גובה הפיצוי כחוק כשלעצמו מונה בסעיף 30 א (י) (3) שלושה שיקולים אבל זאת, כעולה מהביטוי: "בין השאר", ברשימה פתוחה דהיינו, ישנו מקום לשיקולים נוספים. השיקולים המנויים בחוק במפורש הם: אכיפה והרתעה, עידוד נמען במימוש

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 15-02-1692 קינן ואח' נ' מילדר דריה השקעות בע"מ ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

1 זכויות, והיקף ההפרה. הפסיקה לעיל, התייחסה גם לשורת שיקולים נוספים: בהם גם
 2 שיקולים הנוגעים לנסיבות ההפרה, בין היתר צוינה אפשרות שיפסק סכום זהה לאדם
 3 שנשלחו לו מספר הודעות קטן יותר לעומת אדם שנשלחו לו מספר הודעות רב יותר: "ובלבד
 4 שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית." נקודת המוצא
 5 היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום ... ככל שמספר ההפרות
 6 עולה גדלה התקרה ... אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה...". סוג שני של
 7 שיקולים שנמנה היה בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות. הייתה התייחסות גם למיהות
 8 התובע בחלק מהפסיקה. אין בכך כדי למצות. אציין בהקשר זה ש"שיקול הרתעתי"
 9 כמדומני מבוסס על הנחה שהנתבע הוא "רציונלי", דהיינו בוחן "תועלת" בין היתר למול
 10 "תוחלת נזק" כתוצאה מביצוע עתידי של עוולה בהינתן הסיכון שייתפס, על ידי מי שיהיה
 11 מוכן לתבוע אותו אם ייתפס כאשר יינתן לו פיצוי לדוגמה ולא רק תרופתי. ויתכן שיש
 12 כאלה שמשום הרצון בפרסום ינסו להיות מתוחכמים. דומה שככל שתוחלת הנזק, גדולה
 13 מתוחלת התועלת הוא יירתע.

חבות הנתבעת 2

14
 15
 16 12. במקרה דנן התביעה הוגשה גם כנגד המנהלת באופן אישי. ואכן, לצורך הגשמת תכלית
 17 החוק, נקבעה מכוחו, אחריות לנושאי משרה ותאגיד במסלול פלילי אך גם במסלול אזרחי.
 18 מקום בו הוא מבצע עוולה במעשיו או במחדליו. נושא משרה הוא בין היתר מנהל של
 19 תאגיד, אך לפי לשון החוק, לא רק הוא אלא גם מי שאחראי לתחומי השווק או הפרסום
 20 בתאגיד.
 21 כך נקבע מכוח 3 אמצעים עיקריים: א) איסור על שיגור דבר פרסומת חל על מפרסם, בסעיף
 22 30 א (ב) והגדרת המפרסם, נקבע שתהא בסעיף 30 א (א) רחבה יחסית, היא אינה מתמצה
 23 רק במי שמזוהה עצמו כמפרסם באופן ישיר אלא גם במי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי
 24 לפרסם את עסקיו, או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את דבר הפרסומת בעבור אחר.
 25 למשל, החברה עצמה. ב) צעד נוסף וממשי הוא בהטלת חובת פיקוח אישי וישיר בלשון חד
 26 משמעית על נושאי משרה בתאגיד שלא נותר ספק לגבי מיהותם נוכח הגדרתם. חובת
 27 הפיקוח אומרת שנושא משרה בתאגיד: "חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי
 28 סעיף קטן (ו), בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו". לשון אחרת, מדובר בחובת פיקוח
 29 בהירה, רחבה כעולה מהדיבור "כל שניתן", וכעולה מהצורך בפיקוח המגיע עד כדי כל
 30 עובד מעובדיו. כלומר דבר לא אמור להיות מוחמץ ונסתר מתחת עיניו של המפקח המוכשר
 31 כעולה מסעיף 30 א (ח) ברישא. ג) אמצעי נוסף הוא העברת נטל הראיה להעדר הפרה כעולה
 32 מהחזקה שנקוטה בסעיף 30 א (ח) בסיפא. ער אני לכך שישנם גישות שונות בפסיקה. למשל

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 15-02-1692 קינן ואח' נ' מילדר דריה השקעות בע"מ ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

1 בת"א 1586/09 לעומת ת"א 1437/09 ולעומת ת"צ 10316-2-14. סברתי שהפרשנות בדבר
2 הטלת החבות האישית עולה מלשון החוק ומתיישבת עם תכליתו, העולה גם מהצעתו, וגם
3 עם העקרונות הנוגעים לבסיסים להטלת אחריות אישית. ראו למשל ע"א 10362/03, ע"א
4 407/89, ע"א 8133/03, ע"א 9916/02.

מן הכלל אל הפרט:

5
6
7 13. במקרה זה הופר האיסור, הופרה חובת הפיקוח. בהקשר זה, ער אני גם למה שנאמר כבר
8 בדיון הקודם מפי נציג החברה, שהיא כשלעצמה מפרה. לשון אחרת, חובות הופרו הן מטעם
9 החברה והן מטעם המנהלת.

10
11 14. ביישום הפרמטרים הנוגעים, לעניין היקף הנזק, מצאתי להורות כי הנתבעים יחויבו יחד
12 ולחוד כדלהלן:

בגין ההפרות:

13
14 (א) בתיק 15-02-1692 הפיצוי, לארז הוא 1600 ₪. לשאול 1700 ש"ח, לניר 600 ₪, לטל
15 וולברג 1100 ₪, לשירן ולטל אטדגי 600 ₪ כל אחד. (כפי שמותיהם המלאים בכתב
16 הטענות).

17
18 (ב) בתיק 15-03-38477 הפיצוי הוא לליאת 500 ₪, לדניאל 1100 ₪, למור 1600 ₪. כפי
19 שמותיהם המלאים בכתב הטענות).

20 (ג) בתיק 15-3-42714 הפיצוי לעידן ולרן הוא 1200 ₪ לכל אחד. (כפי שמותיהם המלאים
21 בכתב הטענות).

22 (ד) הפיצוי בתיק 15-3-45745 לאשרת גחם הוא 1500 ₪.

23 (ה) הפיצוי בתיק 15-3-61219 לענת הוא 2500 ₪. לדור הוא 3100 ₪. (כפי שמותיהם
24 המלאים בכתב הטענות).

25
26 15. בנוסף הנני מחייב בהחזר אגרה בגין כל אחת מהתביעות, ובהחזר הוצאות משפט לכל אחד
27 מהתובעים אני מתחשב גם בהיקף החומר שבפני ההתייצבות לדיון בסך של 900 ₪ נוספים
28 לכל אחד מהם.

29
30 16. לפניכם מהדין אין הוצאות נוספות.

31
32 אפשרות לבקש בקשה לבטול, או להשיג, בכפוף לדיון.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 1692-02-15 קינן ואח' נ' מילדר דריה השקעות בע"מ ואח'

תיק חיצוני: קיים תיק עזר לשופט

<***>

ניתנה והודעה היום כ"ד אייר תשע"ו, 01/06/2016 במעמד הנוכחים.

אילן בן-דור, שופט

1
2
3
4
5
6

7
8